

Publicerad 2024-02-21 03:13 av Struntstrunt

artäriell renhet

Jag skjuter över mitt mål
forcerar barriären
och når den vackra kraften

Smyger in heligt makadam
i den kortklippta luggen;
den med de bortglömda ögonhålorna

Rälsens riktade spår
där tiden räknas
i lövens pigmentskiften
slår arpeggion i marken

Vi försöker upprätthålla tonen
från dörrklockarnas ensliga spel;
lystrar till de ekande fotstegen
i våningen ovanför

Ett plötsligt uppsving
en banbrytande förevisning
om de omgivande faktorerna,
de vi valde att blunda för

Glaciär lätthet får oss att flyga
rakt in i i den svårfångade plasman

-

en stram påminnelse
om fåglarnas högmod

Ibland är jag rädd för dig;
dina drag som jag älskar så
öppnar inte sällan sår inom mig

Vi har förvandlats till källarmänniskor
med artäriell renhet
och brustna strängars kakafoni

Sprickor i helheten
väven som binder oss samman

hyllmeter av ensamhet

står framför oss

och bläcket är slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Struntstrunt med Poeter.se id #105265 innehar upphovsrätten